

VerTeDance a jejich nesimulující Simulante Bande

8.6.2012 ct24.cz str. 0 Kultura

Johana Mücková Divadlo Archa

Premiéra nového představení taneční skupiny VerTeDance pod názvem Simulante Bande se konala již na konci dubna a tento týden proběhla v **divadle Archa** jeho první repríza. Další projekt se sociálním přesahem - a takových už tu bylo, řeknete si možná. Mohu vás ale ujistit, že podobně působivá, promyšlená a povedená záležitost se jen tak nevidí. Představení se snaží bořit mýty a předsudky, které se váží k sociální problematice handicapovaných, ale rozhodně tak nečiní ani v nejmenším prvoplánově. Vychází totiž z reálných příběhů, prožitků a zážitků jeho interpretů.

Skvělé hodinové dílo se sice pouští na tenký led tématu, při jehož zpracování je velmi jednoduché sklouznout do prachobyčejného klišé, v tomto případě se to však ani v nejmenším neděje. Jeho autorky Tereza Ondrová a Veronika Kotlíková nepoukazují pouze na bariéry mezi fyzicky handicapovanými a většinou společností, ale dívají se na téma tak trochu z jiné strany. Důležité jsou pro ně především mezilidské a milostné vztahy, k nimž se logicky vážou i otázky sexu a rodinného života, které jsou pro některé fyzicky handicapované, stejně jako pro zbytek společnosti, stále velké tabu.

Choreografkám se podařilo zdánlivě téměř neproveditelné. Do projektu zapojily dva "zdravé" profesionální tanečníky (Helena Arenbergerová a Petr Opavský) a dvě tělesně handicapované netanečnice (Zuzana Pitterová a Alena Jančíková). A světe div se, jejich spolupráce funguje. Pohybová omezení dívek autorky nijak nebrzdila, naopak pro ně byla podle jejich vlastních slov jakýmsi hnacím motorem. Přiměla je vymýšlet jim přímo na míru nejrůznější netradiční prostředky pro jevištní vyjádření. Obě dvě tělesně postižené interpretky v sobě mají obrovské charisma, temperament, nesporný pohybový i herecký talent a je radost se na ně dívat.

V první scéně, kdy se pohybují všichni interpreti pouze po zemi, byste ani nerozeznali, kdo je a kdo není fyzicky postižený. Po malé chvíli je to však nad slunce jasné a zapojují se tedy i různé jiné možnosti pohybu. Nehybné nebo těžko ovladatelné dolní končetiny nahrazuje silová práce paží, jindy zase náročná partnerská spolupráce, ve které je postižená dívka bezvýhradně závislá na jejím tanečním partnerovi. Do inscenace je zařazen i lehký, speciálně pro tyto účely upravený invalidní vozíček, na kterém je možné předvádět někdy až krkolomné kreace.

Dílo vypráví o nejrůznějších situacích z každodenního lidského života, o problémech, v nichž se ocitají zdraví i handicapovaní lidé, a ačkoliv je vše bráno s jistým humorem a nadsázkou, je jeho obsah přesto úderný, přesně mířený a bez kapky nějakého levného sentimentu. Interpretky navíc své životní zkušenosti nemusejí předstírat, mají je totiž reálně odžity. Dobře znají pocity sebelítosti, kterou vzbuzuje leckdy ponižující závislost na pomoci ostatních, vyhýbavé pohledy jejich okolí, vědí ale i, co znamená láska, sex a prožívání touhy, když je člověk tělesně postižený. A ani těmto tématům se inscenace Simulante Bande nevyhýbá. Vše doplňuje výborná živě improvizovaná hudba skupiny DVA, která s VerTeDance spolupracovala již na jejich starším představení Emigrantes.

Výsledkem je velmi ojedinělé, hluboké a oduševnělé dílo, které diváky zcela jistě zaujme, a to nejen po obsahové, ale i po estetické stránce. Další premiéry jsou v plánu hned počátkem příští divadelní sezony, nenechte si je proto ujít.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/180563-vertedance-a-jejich-nesimulujici-simulante-bande/>